

W. Pogorzelski

Głógów - Stare Miasto, kwartał A-19,
gm. loco, woj. legnickie, AZP 68-19/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 97-98

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wano spoiwą glinę barwy zielonkawej, zawierającą średniej wielkości drobne kamienie (calec).

Ze wstępnych oględzin materiału ceramicznego, nieco przemieszanego, wynika, że najstarszą cezurę wyznaczają ułamki ceramiki wypalanej w atmosferze redukcyjnej z technologią typową dla poł. XIV w.; natrafiono także na ułamki ceramiki importowanej z Niemiec, datowanej na XV w. Wystąpił ponadto bogaty zestaw kości zwierzęcych, głównie pokonsumpcyjnych (kości kończyn, żebra, kręgi itp.).

Zadokumentowana konstrukcja drewniana ma charakter nowożytny. Wystąpiła na gł. ok. 1,800 m n. p. m., w skład jej wchodziły szerokie belki usytuowane mniej więcej równoległe do koryta Raduni, stanowiące niegdyś wzmocnienie brzegu kanału.

Prace ratownicze zostały zakończone.

Gdańsk—Śródmieście patrz okres nowożytny

Głogów—Ostrów Tumski, st. 2
gm. loco, woj. legnickie
AZP 68—19/2

Muzeum Archeologiczno—Historyczne
w Głogowie

Badaniami kierował mgr Zenon Hendel, współpracowali mgr mgr A. Dobrowolski, Z. Lissak oraz M. Świdorska. Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Legnicy. Dziewiąty sezon badań. Teren dawnej kapituły kolegiackiej, późne średniowiecze, okres nowożytny.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono w dużym wykopie budowlanym o powierzchni ok. 14 arów, usytuowanym na południowy zachód od wieży kolegiaty. Cały teren objęty pracami budowlanymi znajdował się poza obrębem grodu piastowskiego, którego nawarstwienia zostały uchwycone pomiędzy apsydą kolegiaty a fundamentami kaplicy św. Anny. Z uwagi na swoją wielkość został podzielony na 4 mniejsze wykopy archeologiczne oznaczone nr Va, Vb, Vc, Vd, o łącznej powierzchni ok. 4,36 ara. Nie stwierdzono śladów osadnictwa wczesnośredniowiecznego czy pozostałości drugiego członu grodu. Uchwycono natomiast, poza dziewięcioma warstwami kulturowymi, mur ceglany o wątku gotyckim, posadowiony na kamiennym fundamencie, datowany na schyłek XIV w., oraz przebiegający wzdłuż jego południowego lica kanał. Oba obiekty stanowiły najpewniej granicę dawnej jurydyki kolegiackiej. Ponadto w nawarstwiach nowożytnych odsłonięto resztki małego budynku zrębowego o wymiarach 1,7 x 3,1 m, usytuowanego przy zewnętrznym licu muru. Natomiast w północnej części wykopu budowlanego odkryto studnię z cegły klinowej, posadowioną na trzech wieńcach drewnianej cembrowiny.

Pozyskano bardzo liczny materiał zabytkowy, który na podstawie cech stylistycznych i technologicznych datować można na późne średniowiecze oraz okres nowożytny (renesans, barok).

Dokumentacja oraz zabytki znajdują się w Muzeum Archeologiczno—Historycznym w Głogowie.

Głogów—Stare Miasto, kwartał
A—19
gm. loco, woj. legnickie
AZP 68—19/—

Muzeum Archeologiczno—Historyczne
w Głogowie

Badaniami kierował mgr W. Pogorzelski (autor sprawozdania). Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Legnicy oraz Budoprojekt Głogów. Miasto, II poł. XIII w. — renesans.

Kwartał oznaczony symbolem A—19 na Starym Mieście w Głogowie ograniczają ulice: od strony południowej Grodzka, północnej — Słodowa, wschodniej — Garncarska, zachod-

nią granicę stanowi kraniec Starego Miasta. W związku z tym, iż południowa część kwartału przeznaczona została pod zabudowę, zaistniała konieczność przeprowadzenia badań archeologicznych na posesji nr 9, 10 i 11. **Badania na posesji nr 9 i 10** przeprowadzono w l. 1989–90 pod kierunkiem Z. Wiśniewskiego zaś na posesji nr 11 w 1992 r.

Powierzchnia eksplorowana w obrębie posesji nr 9 wynosiła 84 m², a posesji nr 10 — 64 m², przy średniej miąższości warstw kulturowych ok. 2,3 m. W trakcie eksploracji nawarstwień wydzielono 5 poziomów osadniczych, oznaczonych w dokumentacji polowej od A do E.

Poziom A — w obrębie posesji nr 9 wystąpiła renesansowa studnia czerpalna z cembrowiną zbudowaną z dranic, drewniana skrzynia–spichlerz oraz relikty pieca, a w obrębie posesji nr 10 odkryto beczkę pełniącą rolę spichlerza–chłodni.

Poziom B — z posesją nr 9 wiązała się kloaka o ścianach zbudowanych z pionowo wbitych nieokorowanych okrągłaków oraz jama odpadkowa. W obrębie posesji nr 10 odkryto relikty drewnianego budynku oraz narożnik budynku mieszkalnego z posesji nr 11.

Poziom C — w obrębie posesji nr 9 odsłonięto 2 kloaki oraz obiekt, który tworzyły paliki wbite na planie owalu, a w posesji nr 10 przewrócony plot plecionkowy, wyznaczający pierwotną granicę pomiędzy posesjami, oraz relikty budynku wzniesionego w konstrukcji słupowo–plecionkowej z glinianym klepiskiem.

Poziom D — na posesji nr 9 odkryto pozostałości po budynku o ścianach zbudowanych w konstrukcji międzysłupowej i podłodze z dranic spoczywających na legarach, ślady po słupach będących reliktem dużej konstrukcji halowej, wkopanej beczce, a na posesji nr 9 i 10 odkryto pozostałości po dużej konstrukcji halowej bądź ryglowej. Drugim dużym obiektem w północnej części posesji nr 10 była półziemianka. Obiektom tym towarzyszyło 9 jam oraz palenisko.

Badania na posesji nr 11 obejmowały wykop kształtem zbliżony do prostokąta o wymiarach 12 x 8,4 m. Stwierdzono istnienie IV poziomów osadniczych.

I poziom (licząc od stropu) obejmował 3 warstwy, z których pierwszą, o maks. miąższości 30 cm, stanowiła próchnica o szarym zabarwieniu, przemieszana z dużą ilością ścinków drewna. Pod nią znajdowała się podsypka z piasku o zabarwieniu żółtym. Drugą warstwę, o maks. miąższości 30 cm, stanowiła próchnica o szarym zabarwieniu, przemieszana z dużą ilością ścinków drewna. Pod warstwą tą w części środkowej znajdowała się podsypka z piasku o zabarwieniu żółtym. Trzecią warstwę, o maks. miąższości 60 cm, stanowiła ciemnoszara próchnica, przemieszana z dużą ilością ścinków drewna. Z odkrytych i wyeksplorowanych obiektów trzy: nr 2 — dolna część szamba, nr 3 — studnia i nr 4 wiązały się z I poziomem osadniczym.

II poziom o maksymalnej miąższości stanowiła próchnica o szarym zabarwieniu, przemieszana z drobnymi fragm. węgla drzewnych. Z poziomem tym wiązały się obiekty nr: 1 — przydenna część beczki, 5 — fragm. drewnianego budynku, 6 — pozostałości po piecu oraz obiekt nr 7.

III poziom o maksymalnej miąższości stanowiła próchnica o szarym zabarwieniu, przemieszana z drobnymi fragm. polepy oraz węgla drzewnych. Z poziomem tym wiązały się pozostałości po 4 budynkach (zachowane fragmentarycznie), 7 słupach oraz 4 obiektach kształtem nawiązujących do owali (największy miał wymiary 2 x 1,8 m).

IV poziom o maksymalnej miąższości w narożniku południowo–zachodnim 0,7 m stanowiła szara próchnica. Z poziomem tym wiązały się pozostałości po 2 słupach oraz 3 obiektach, które kształtem nawiązywały do owali (największy miał wymiary 2,7 x 1,3 m).

Dokumentacja oraz zabytki znajdują się w Muzeum Archeologiczno–Historycznym w Głogowie.

Badania zakończono.